

ಎಡಿಸಲ್ ವಾಕ್ಯಾನ್

ಸೈಬರ್ ವಾರ್

ತೆಕ್ಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ... ನಾವು ನಂಬಿ ನೆಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಮಾಹಿತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸುರಕ್ಷಿತವೆ? ನಮ್ಮ ದುಡಿಮೆಯ ಪೂರಾ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ, ನಾಳೆಯ ಖರ್ಚಿನ ಹಣ, ನಾಡಿದ್ದಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೇವಿಂಗ್ಸ್, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಡೇಟಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಎಂಬ ಗಟ್ಟಿ ಬಾಗಿಲಿನ, ದೊಡ್ಡ ಬೀಗದ ಕೈಯ ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದೇವಲ್ಲ... ಆ ಖಜಾನೆಯ ಹಿಂಬಾಗಿಲು ಎಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಎಂದಾದರೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ? ನಮ್ಮ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಖಜಾನೆಗಳು ಯಾರಾದರೂ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ಎದುರಿಸುವಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿವೆಯೇ?

ಮೊಬೈಲ್, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳು ಒಂದು ದಿನ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳು ಹೇಗೆ ಸಾಗುತ್ತವೆ? ಒಂದೊಮ್ಮೆ ವೈರಸ್ ದಾಳಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಳಿಸಿಹೋದರೆ? ನಮ್ಮ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ದೋಚಿ ಬಿಟ್ಟರೆ? ಇಂಥ ಹಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ನಾವು ದಿನನಿತ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸೈಬರ್ ಕ್ರೈಮ್ ಎಂಬ ಹೊಸ ತನಿಖಾ ಶಾಖೆಯನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಡೇಟಾವನ್ನು ದೋಚುವ ಕಳ್ಳರು ಯಾರು? ಅವರು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ನಡುರಾತ್ರಿ ನುಗ್ಗಿ, ಎದುರಾದವರನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮುರಿದು, ಎಟಿಎಂ ಒಡೆದು, ಕತ್ತಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಪರಾರಿಯಾಗುವ

ದರೋಡೆಕೋರರಿಗಿಂತ ಇವರು ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನ? ಇವರು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ? ಅವರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಟಾರ್ಚರ್ ಹಾಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಂತರ್ಜಾಲದ ಅಧೋಲೋಕದ ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದರೆ, ರಕ್ಷಕಲೆಯಿಲ್ಲದ ಅನೂಹ್ಯ ಪಾತಕಲೋಕವೊಂದು ಮೈತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಚರ್ಚಿಸುವ ಮುನ್ನ ಸಣ್ಣ ಫ್ಯಾಷ್‌ಬ್ಯಾಕ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ.

ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಭೀಕರತೆ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಜಪಾನಿನ ಮೇಲಾದ ಅಣ್ಣಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾನವನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮೂರನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧವಾದರೆ ಜಗತ್ತು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ರೂಪುಳಿಸಿತು. ಆನಂತರ ಅಣ್ಣಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗದ ಮೇಲೆ ನಿಷೇಧ ಹೇರಲಾಯಿತು; ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭದ್ರತೆಗಾಗಿ ಕಾನೂನುಗಳು ಆದವು. ದೇಶವೊಂದರ ಆಂತರಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ಒಪ್ಪಂದಗಳಾದವು. ನಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗಳೇ ನಮಗೆ ಮುಳುವಾಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜಾಗತಿಕ ಶಾಂತಿಗೆ ಹೀಗೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳ ಅಗತ್ಯವೂ ಇತ್ತು. ವೈಮಾನಿಕ ದಾಳಿ, ಕ್ಷಿಪಣಿ ದಾಳಿ, ಬಂದೂಕು,

